

I Forbindelse med, hvad Staten skal have, staar Spørgsmaalet om Bankens Skattefrihed, og dertil vil jeg sige, at jeg i og for sig gerne vilde have denne Skattefrihed væk i det Øjeblik, man havde nedsat denne Afgift paa 750,000 Kr. Navnlig kan jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), der sammen med det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) har foreslaaet, at Banken ikke skulde være fri for Kommuneskat, at jeg vil indrømme, at der kan være noget rimeligt i det. Men naar man paa den anden Side har spændt Banken saa fast, at man forlods tager 750,000 Kr., kan jeg ikke gaa med til det. Og derfor vil jeg i Betragtning af, at det er Københavns Kommune, der vilde faa Fordelen, undlade at stemme; men jeg kan ikke tilraade mine ærede Kolleger at stemme for det og kan godt sige, at de Herrer, som ikke ere Københavnerne, i og for sig bør for Statskassens Skyld stemme imod det. Jeg har, gentager jeg, intet imod, at Banken opgiver sin Frihed for kommunale Skatter; men saa bør man ogsaa sætte Afgiften til Statskassen noget ned. Hvis det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds og det ærede Medlem for Højrup ville hjælpe mig deri; kunne vi godt blive enige paa det Punkt, idet jeg selvfølgelig er interesseret i, at Københavns Kommune faar nogle Penge. Men paa den anden Side er det ikke Københavns Kommunes Status, vi behandle, men Nationalbankens, og min første Regel er den, at Banken ikke bør spændes stærkere for, end den orker.

Derimod er jeg sammen med en hel Del ærede Medlemmer Forslagsstiller til et Forslag — og jeg antager ogsaa, jeg der subsidiært vil kunne faa Støtte fra det ærede Medlem for Højrup — om, at Banken ikke skal være fri for at svare Ejendomsskyld af sine faste Ejendomme. Det er vist $2\frac{1}{2}$ pro mille, Ejendomsskylden her i København er til Stat og Kommune, d. v. s., at sætter man Bankens Ejendom her til en Værdi af 1 Million, hvad den vel knap er værd, bliver det her i København 2,400 Kr. Selv om nu ogsaa Banken ejer mange Ejendomme udenfor København, betyder det ikke saa overdreven meget økonomisk set. Men der er for mig noget principielt i denne Sag. Nu har det danske Folk kæmpet gennem et Aarhundrede eller længere for den Regel, at Jorden ikke bliver fri, fordi den kommer paa privilegeret Haand; der eksisterer ikke længer privilegeret Jord, og jeg synes

ikke, vi skulle vende tilbage til den Regel, at Jorden kan blive fri, naar den kommer paa privilegeret Haand. Vi bør absolut holde fast paa den Regel, at hvem der end ejer en Ejendom, bør den betale Ejendomsskyld, og at der ikke er noget berettiget Hensyn, efter hvilket man kan kræve Fritagelse for Ejendomsskyld. Det betyder meget lidt for Banken; saa vidt jeg kan se, vil det ikke engang betyde 7,000 Kr.; det betyder i alt Fald økonomisk saare lidt, og jeg synes, at som et Præcedens for Fremtiden maa vi holde fast paa den Regel, at ingen kan blive fri for faste Ejendomsskatter.

En anden Ændring har jeg tilladt mig at stille sammen med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) og andre ærede Medlemmer. Den indeholder en Regel om, at Banken kan tvinges til at oprette visse Filialer. Der vil jeg tilstaa, at det er noget af en Byrde, som lægges paa Banken. Jeg kan dog slet ikke gaa med til, at det nødvendigvis skulde koste Banken saa umaadelige Summer. Jeg kan ikke indrømme, at det skulde være nødvendigt for at oprette en Filial at have en pragtfuld og elegant Bankbygning dertil. Men desforuden kan der jo forhandles derom, og jeg kunde tænke mig, at man paa de aarlige Finanslove bevilgede en vis Sum til Bankfilialer, hvis man anser saadanne for fornødne. Jeg mener ogsaa, at Landstinget bør have Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt ogsaa dette Ting synes, der er nogen Grund til, at vi skulle have Filialer, og jeg henholder mig i den Henseende til, at Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg under 9. Oktober 1905 har indsendt et Andragende til Justitsministeriet om, at der maa blive oprettet forskellige Filialer, et Andragende, der er trykt i „De jyske Handelsforeningers 23de Repræsentantmøde“ og undersøret af følgende Herrer: Schnakenburg i Odense, Baune i Aarhus, Kaalund i Kolding, Carøe i Stege, Cloos i Frederikshavn og Sophus A. Jensen i Maribo, altsaa alle kendte og gode Handelsnavne, og i det Øjeblik hele denne Række Handelsmænd have ønsket denne Sag taget op, mener jeg, at vi i alt Fald bør give Landstinget en Chance for at sige sin Mening om denne Sag.

Der er et Par smaa Ændringsforslag, jeg har stillet paa egen Haand, i og for sig mest af formel Art. Det ene angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt den ene Direktør skal være landbrugskyndig. Det er af den højtærede Regering foreslaaet, at